

8. Osmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení nabytých práv.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, s. 32; Zvl. vyd. 05/02, s. 3).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Catherine Teughels proti rozsudku
vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-117/11, Teughels v. Komise**

(Věc T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Catherine Teughels (Epegem, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu napadený rozsudek vydaný dne 11. prosince 2013 plénem Soudu pro veřejnou službu Evropské unie, doručený telefaxem ze dne 11. prosince 2013, kterým byla zamítnuta žaloba podaná navrhovatelkou dne 8. listopadu 2011;
- posoudil meritorní stránku žaloby podané navrhovatelkou k Soudu pro veřejnou službu, rozhodl, že je opodstatněná, a v důsledku toho zrušil rozhodnutí, vůči nimž žaloba směřovala;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení na základě čl. 87 odst. 2 jednacího řádu, včetně nutných výdajů vynaložených v souvislosti s řízením, zejména výdajů na zřízení adresy pro účely doručování, výdajů na cestu a pobyt a odměn advokátů na základě čl. 91 písm. b) jednacího řádu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie a čl. 26 odst. 1 a 4 přílohy XIII uvedeného služebního řádu, z neresppektování nabytých práv, z porušení zásady právní jistoty a zásady zákazu zpětné účinnosti a z nedostatku odůvodnění. Navrhovatelka tvrdí, že:
 - Soud pro veřejnou službu (SVS) přiznal obecným prováděcím ustanovením z roku 2011 k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu týkajícím se převodu nároků na důchod zpětný účinek, když rozhodl, že při stanovování počtu roků služby započitatelných pro důchod, které dle důchodového režimu Společenství odpovídají pojistně matematické protihodnotě nároků na důchod navrhovatelky podle belgického důchodového režimu, byl OJ oprávněn použít obecná prováděcí ustanovení z roku 2011, neboť se navrhovatelka v okamžiku vstupu těchto ustanovení v platnost nenacházela v situaci „definitivně uzavřené“ ještě za platnosti obecných prováděcích ustanovení z roku 2004, a to proto, že nesouhlasila s návrhem výpočtu, který jí byl předtím předložen, i když byla žádost o převod nároků na důchod podána v listopadu 2009, nároky navrhovatelky se tak definitivně konkretizovaly v této době, a měly tedy být stanoveny na základě obecných prováděcích ustanovení z roku 2004;
 - SVS svou analýzu právně neodůvodnil a nevysvětlil, proč se ustanovení služebního řádu, kterých se navrhovatelka dovolávala ve své žalobě v řízení v prvním stupni, a zásady, které jsou v nich zakotveny, nemají v projednávané věci použít.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady právní jistoty a zásady „*patere legem quam ipse fecisti*“, z nerespektování nabytých práv, z nedostatku odůvodnění a z porušení platnosti a závaznosti každého individuálního správního aktu, a konkrétně rozhodnutí přijatého vůči navrhovatelce dne 29. června 2010. Navrhovatelka tvrdí, že:
- SVS neprávem rozhodl, že když obecná prováděcí ustanovení z roku 2011 vstoupila v platnost, nebyla situace navrhovatelky definitivně uzavřena podle obecných prováděcích ustanovení z roku 2004, neboť navrhovatelka „nevyjádřila formální souhlas ani nesouhlas“ s návrhem výpočtu, který jí byl předložen dne 29. června 2010, přestože byl tento návrh výpočtu opravdovým správním rozhodnutím, které mělo definitivní účinky pro práva navrhovatelky;
 - správa již nemohla jednostranně omezit práva vyplývající z návrhu výpočtu, který pro ni byl právně závazný;
 - SVS porušil zásadu, podle níž konečnost a závaznost jednostranného rozhodnutí Komise nezávisí na souhlasu jeho adresáta.

Žaloba podaná dne 27. února 2014 – Chart v. ESVČ

(Věc T-138/14)

(2014/C 159/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Randa Chart (Woluwé-Saint-Lambert, Belgie) (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal odpovědnost ESVČ za újmu, kterou žalobkyně utrpěla od října 2001 doposud z důvodu protiprávního jednání Delegation Evropské unie v Káhiře a ESVČ;
- a v důsledku toho ESVČ uložil:
 - zaplatit paní Chart částku 509 283,88 eur (pětsetdevěttisícdevětosmdesát tři eur a osmdesát osm centů) jako náhradu této újmy, přičemž tato částka může být během řízení zvýšena;
 - podpůrně zaplatit paní Chart částku 380 063,81 eur (třistaosmdesát tisíc šedesát tři eur a osmdesát jeden cent) jako náhradu újmy utrpěné od 30. října 2008, přičemž tato částka může být během řízení zvýšena;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, bývalá místní zaměstnankyně Delegation Evropské unie v Egyptě, se domáhá náhrady újmy, kterou údajně utrpěla v důsledku protiprávního jednání správy Evropské unie, které spočívalo v tom, že po ukončení jejího služebního poměru tato administrativa nepředložila orgánům sociálního zabezpečení egyptské administrativy potvrzení o skončení služby žalobkyně. Tato skutečnost brání žalobkyni v tom, aby se vrátila pracovat do Egypta.

Pokud jde o protiprávní jednání vytykané žalované, žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody vycházející z porušení zásady řádné správy, porušení zásady přiměřené lhůty, porušení egyptského použitelného práva a porušení práva na soukromí.

Žalobkyně tvrdí, že nečinnost žalované jí způsobila vážnou újmu a domáhá se náhrady jak majetkové, tak nemajetkové újmy.
